

KLASIKA PRO DĚTI

FRANKENSTEIN

MARY SHELLEYOVÁ

Upraveno pro mladé čtenáře.

Ilustrace: Nick Moffatt

**STRAŠIDELNÉ
PŘÍBĚHY
PRO DĚTI**

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno. Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou bez souhlasu nositele práv zakázány.

© Sweet Cherry Publishing Limited, 2024
Czech edition: © 2026 Grada Publishing, a. s.

The Creepy Classics Children's Collection: Frankenstein. Based on the original story by Mary Shelley, adapted by Gemma Barder. Illustrations by Nick Moffatt.

Frankenstein

Původní příběh Mary Shelleyové upravila Gemma Barder
Přeložil a české vydání připravil Milan Bronclík
Ilustroval Nick Moffatt

Sazba Artedit, spol. s r. o.
Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod a. s.
Počet stran: 120

Pod značkou Bambook vydala Grada Publishing, a. s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
jako svou 10 289. publikaci
První vydání, Praha 2026

ISBN: 978-80-271-8249-7 (pdf)
ISBN: 978-80-271-6029-7 (print)

Publikace z nakladatelství Grada Publishing, a. s., si můžete zakoupit u svého knihkupce nebo objednat v zákaznickém servisu nakladatelství Grada Publishing, a. s., U Průhonu 22, 170 00 Praha 7, tel.: 234 264 511, e-mail: obchod@grada.cz, www.grada.cz.

FRANKENSTEIN

MARY SHELLEYOVÁ

bamb**o**ok

TVOR

Viktorův experiment

VIKTOR
FRANKENSTEIN
student přírodních věd

ELIZA

Viktorova kamarádka
a milá

HENRY

Viktorův přítel

VILÉM

Viktorův mladší bratr

KAPITOLA 1

Jmenuji se Viktor Frankenstein.

Vyrůstal jsem ve Švýcarsku ve městě Ženeva, kde jsem žil s matkou, otcem a mladším bratrem Vilémem. Když mi bylo osm let, rodiče se dohodli, že se postarají o sirotka Elizu. Eliza byla jen o pár let mladší než Vilém a já a okamžitě jsme se spřátelili.

Naše dětství bylo plné lásky a smíchu.

S Elizou, Vilémem a naším kamarádem Henrym jsme trávili celé dlouhé dny prozkoumáváním lesů hned za branami Ženevy. Tam se u nás probudil zájem o přírodu. Sbírali jsme vzorky bylin a květin a nosili je domů, ale fascinovala nás i zvířata, která si mezi stromy budovala své domovy.

Jak jsem rostl, dovídal jsem se o světě přírody stále víc. Vytáhl jsem postupně z naší knihovny každou knihu o přírodě, která tam byla. Nejvíce jsem ale toužil zjistit, *jak* vzniká život. Jak květina vyroste a vykvete? Jak ve vajíčku vyrůstá ptáče? Kdy se zrodila jiskra života a odkud se bere její síla?

Jednoho večera se nad naším domem rozpoutala prudká bouře.

Eliza s Vilémem dostali strach a ukryli se pod peřiny, ale já jsem se chtěl dívat. Vždyť to byla příroda ve své nejsilnější podobě! Do našeho komína udeřil obrovský blesk a část ho zničil. Cihly popadaly na zem a zůstaly po nich jen spálené díry. Síla, kterou v sobě blesk skrýval, mě polekala a zároveň nadchla.

Henry, Vilém a Eliza trávili v lesích postupně stále méně času,

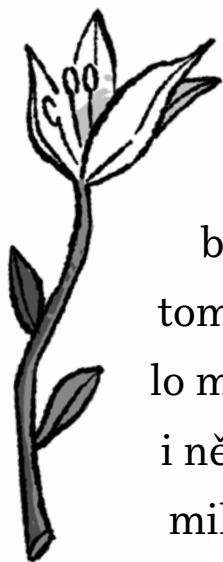
mně však láska ke zkoumání světa přírody zůstala. Přihlásil jsem se ke studiu přírodních věd na nejlepších evropských univerzitách, abych získal odpovědi na všechny ty otázky, jež mi vířily hlavou.

Život byl dokonalý až do okamžiku, kdy moje milovaná maminka onemocněla. Žádná léčba ani přípravky, které jí lékaři předepisovali, ji nedokázaly zachránit. Sledoval jsem, jak jiskra života, která v ní vždy tak jasně hořela, stále víc slábně. Jednoho dne zhasla úplně.

KAPITOLA 2

Po matčině smrti se mé odhodlá-
ní pochopit život a jeho podstatu
ještě prohloubilo. Chtěl jsem zjis-
tit co nejvíce o té jiskře energie,

díky níž všichni žijeme
a dýcháme. Kdybych
jí porozuměl, dokázal
bych možná zabránit
tomu, aby se to, co postih-
lo mou matku, přihodilo
i někomu jinému z mých
milovaných.

Když přišel čas mého odjezdu na univerzitu, se slzami v očích jsem se rozloučil s Elizou. Tehdy už pro mne byla víc než jen kamarádka z dětství. Byl jsem do ní zamilován. Chtěl jsem si však nejprve vybudovat vlastní život a stát se někým, kdo jí bude hoden, a teprve pak uvažovat o svatbě.

Henry chtěl ještě před zahájením studií procestovat Evropu a Vilém zůstal v Ženevě, aby se staral o našeho otce. A tak jsem opustil všechny své blízké a vydal se do Německa, do města Ingolstadtu. Tamní univerzita byla plná

těch nejbystřejších mozků z celé Evropy.

Na všech přednáškách jsem dával bedlivý pozor, a učení jsem dokonce věnoval i svůj volný čas.

„Mladý muži, vídám vás v této knihovně mnohem častěji než ostatní ingolstadtské studenty,“ ozval se za mnou jednou pozdě večer, kdy

jsem opět pracoval v knihovně, jakýsi hlas. „Nechcete si raději užít trochu zábavy se svými spolužáky?“

Zvedl jsem oči od knih a spatřil profesora Waldmana. Zdvořile jsem se usmál: „Děkuji, pane profesore, ale nejsem zde kvůli zábavě. Jsem tu, abych studoval.“

Profesor si zamyšleně pohladil šedivé kníry. „Vidím, že se velmi zajímáte o přírodu a biologii,“ řekl.

„Ano,“ odpověděl jsem. „Chci studovat život. Chci pochopit, jak vzniká. Co dává životu jeho sílu.“

Profesor si mě chvíli pozorně prohlížel. „Pojďte se mnou,“ vyzval mě,

a než jsem stačil cokoli říci, zmizel za vysokými řadami zaprášených polic s knihami. Následoval jsem ho do tmavého zákoutí knihovny, kde byla cítit vlhkost.

„Á, tady ji máme,“ řekl profesor a podával mi velkou, v kůži vázanou knihu. „Tuto knihu zase tak často nedoporučuji. Jen málokdo z mých studentů má totiž dost představivosti, aby jí porozuměl – ale věřím, že vás by mohla velmi zajímat.“

Poděkoval jsem a strčil si knihu pod paži. Nechtěl jsem být nezdvořilý, ale měl jsem už tak hromadu

knih k přečtení a nedomníval jsem se, že bych potřeboval další. Profesor pokývl hlavou a popřál mi dobrou noc. Na knihu jsem pak už nemyslel, dokud jsem se nevrátil do svého bytu.

Studentské byty v Ingolstadtu byly malé, ale útulné. Kromě ložnice s psacím stolem měl každý student přírodních věd i malou soukromou laboratoř pro své vlastní pokusy.

I když jsem byl po celodenním studiu unaven, něco mě přimělo

LABORATOŘ

místo pro vědecké bádání a pokusy

abych knihu od profesora Waldmana otevřel. Odklopil jsem těžkou obálku a začal listovat vetchými stránkami, jež věkem zkřehly a zežloutly. Popisovaly ty nejpodivnější experimenty a nápady, na jaké jsem dosud narazil. Byly zde dlouhé kapitoly o tom, jak vědci ve svých laboratořích stvořili život pomocí přírodních sil – větru, vody a občas i blesku.

Mysl se mi rozechvěla vzrušením. Sílu, kterou v sobě skrývá blesk, jsem už přece viděl. Stačila na zničení cihel i malty. Způsobila, že nám vstávaly vlasy na hlavě

a že kolem nás praskal i samotný vzduch. Myšlenka, že by se dala použít ke vzniku života, mi dávala smysl.

Četl jsem dál. Než jsem si stačil všimnout, za oknem vyšlo slunce a začali cvrlikat ptáci. Té noci jsem knihu přečetl od začátku až do konce. Nyní jsem byl připraven podrobit své nové znalosti zkoušce.

KAPITOLA 3

Měsíce mých univerzitních studií dál ubíhaly. Stále jsem docházel na přednášky a plnil všechny úkoly, které nám profesori zadávali. Poté jsem však vždy spěchal do své laboratoře a pokračoval v práci, kterou jsem započal.

Zprvu šlo jen o drobné pokusy, ale rychle jsem se zlepšoval. Studoval jsem zejména lidské tělo ve všech jeho životních fázích i ve smrti. O řadu svých poznatků jsem se

podělil s profesorem Waldmanem, nebyl však jediný, na koho má práce udělala dojem. Začínal jsem být známý po celé univerzitě. Důležitější ale bylo, že jsem se přiblížil ke svému tajnému cíli: chystal jsem se stvořit vlastní bytost – takovou, jež dokáže myslet i cítit – a vdechnout jí život.

Postupně jsem s profesory sdílel stále méně svých poznatků. Do konce jsem ke dveřím laboratoře koupil zámek pro případ, že by někdo narazil na mou práci a chtěl ji ukrást. Později jsem se v ní zavřel a začal připravovat svůj výtvor.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Frankenstein***.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.